

Johanne Andersens prædiken juleaften

Taler

Johanne Andersen
Præst

Dato

24. december 1964

Sted

Vigerslev Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Lukasevangeliet kapitel 2, vers 1-14

1

Ske din vilje!

5 Det var lige før jul, og ingen vidste det endnu. Heller ikke den, der var nærmest til det, Jomfru Maria, havde endnu mulighed for at fatte det ufattelige, som hun dog lagde krop til.

10 I måneder havde hun gemt ordene i sit hjerte: Helligånden skal komme over dig, og den Højstes kraft skal overskygge dig. Derfor skal også det hellige, som fødes, kaldes Guds søn. Hun havde ikke haft andet at svare dertil end: Det skal ske mig efter dit ord. – Men kvinderne i det folk bar også på en viden om, at det ufattelige kan ske og sker, når tiden efter [Gu]ds (red.) råd er inde.

15 I de dage, da Gud Herren endnu vandrede på jorden, opsøgte han engang sammen med to af sine engle patriarken Abraham i Mamres lund, og der lod Gud Herren Abraham vide, at næste år ved den samme tid skulle Sara have en søn på skødet. Sara, der stod bag teltdøren og hørte den tale, lo ad de ord. Hun vidste nok selv, hvor gammel hun var, højt oppe i årene. Men Sara fik andet at tænke på, og da hun næste år sad med en søn på skødet, lo hun stadig, for det var 20 sket hende, som Gud Herren havde sagt, og ikke som hendes egen forstand havde regnet med. Hvad skulle hun så andet end glædes, når livet sprang i blomst for hende med drengen Isak, var hun end aldrig så højt op i årene.

25 Og nu var det Jomfru Marias tid og tur. Møjsommeligt havde hun fulgt Josef på rejsen fra Nazareth i Galilæa til Bethlehem, for at de efter kejserlig befaling kunne lade sig skrive i mandtal i Davids by. Her i en stald blev tiden fuldkommet, og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham

i en krybbe, mens englene sang lovsange for hyrderne på marken, og vise mænd
30 fra Østerland kom og ofrede guld, røgelse og myrrha til hendes barn.
Altsammen fordi Gud lod sin vilje ske. Og drengen fik navnet Jesus.

Ske din vilje! Hver gang vi bedre vort Fadervor, bruger vi disse ord – og vi har
lært dem af ham, som blev født julenat i stalden i Bethlehem. Det er for os
35 bønnens ord, men stilles vi over for spørgsmålet om, hvor og hvornår Guds vilje
sker i de store begivenheder ude i verden eller i vor egen daglige tilværelse, da
bliver det meget svært at give svar på det spørgsmål, så svært, at man ofte vil sige,
at det bliver ved bønnens ord, og ordene bliver ved med at være ord, og derved
bliver det.

40

Dog een gang kan vi sige, at Guds vilje skete, een begivenhed kan vi pege på og
sige, at her skete Guds vilje uafkortet, helt og aldeles, og uden at nogen kunne
fremme den eller forhindre den. Her kan vi sige det: Julenat skete Guds vilje
som i himlene således også på jorden. Da vor Herre Jesus Kristus kom til verden,
45 blev ordet kød og tog bolig iblandt os, da blev Guds eenbårne søn menneske og
levede Guds vilje ind i denne verden, sådan at han kunne sige det om sig selv: Jeg
og Faderen, vi er eet.

Jomfru Maria havde sin glæde julenat, den glæde, at et menneske var født til
50 verden, men den skulle ikke blive ved hende alene. Som englene sagde det til
hyrderne: Se, jeg forkynder Eder en stor glæde, som skal være for alt folket, Eder
er i dag en frelser født.

Ske din vilje! Julenat viste Gud, at hans vilje er, at en frelser, hans eenbårne søn,
55 skulle gives os mennesker, en frelser fra synd og død, en frelser, ved hvem Guds
nåde og sandhed skal lyse for os mennesker, som et lys, der skinner for dem, der
sidder i mørket og dødens skygger, og bringer bud om Guds inderlige
barmhjertighed imod mennesker, for hvem døden er det hårde ord. Og kun
den, der sidder i mørket, ved, hvad det vil sige, at lyset skinner, og har brug for,
60 at det skinner, som den, der sidder i dødens skygger, har brug for en frelser.

Ske din vilje! Den skete julenat og rummes i ordene: Eder er i dag en frelser født!
Er det ham, der er Guds vilje, og det er det, julen taler til os om, som påske og
pinse gør det, da er en stor glæde kommet til verden, og den skal være for alt
65 folket! Og hvem vil da ej være fro og trøstig lade alt bero på Guds, vor Faders,
nåde? I alle julens dage, i alle dagene derefter indtil den dag, der bliver din sidste.

Amen!

70

Kilde

Manuskript tilsendt af sygehuspræst Birthe Gunhild Friis og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra Johanne Andersens nevø, Henning Clausen

Kildetype

75 Dokumentation i avis, magasin e.l.

Tags

Anden tekstrække, Juleaften, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/johanne-andersens-praediken-juleaften>

80

85

90

95

100

105